

gerflertals gentagne Gange klart og tydeligt udtalte Krav om en sund og selvstændig borgerlig Politik.

Herefter skal jeg sige nogle Ord om den finansielle Stilling. Det ærede Medlem Hr. Rode var saaglad ved, at Statsbogholderiets Opgørelser ikke havde truffet det rigtige Tal for Statsregnskabet, idet den endelige Opgørelse havde vist et gunstigere Resultat, og han fortabte sig i lange Overvejelser over det Referat af Statsbogholderiets Opgørelse, som min Forgænger Dr. Brandes havde afgivet, og det, som jeg havde leveret. Der er nu ikke meget at sige om den Ting. Her foreligger nemlig ikke noget Skøn fra Finansministerens Side, hverken fra min ærede Forgængers eller fra min Side, over den foreliggende finansielle Situation. Et saadant Skøn forelaa der, da min højt-ærede Forgænger traadte frem paa denne Plads og først tilsagde os fuldstændig Balance i det da indeværende Finansaar, men faa Maaneder efter maatte oplyse os om, at Finansaaret vilde give en Underbalance paa 150 Mill. Kr. Den Gang forelaa der et Skøn og et meget fejlagtigt Skøn over den finansielle Situation. I det foreliggende Tilfælde har der saavel fra min Forgænger som fra min Side kun været givet et simpelt Referat af foreliggende Tal, som imidlertid i begge Tilfælde har vist sig at fjerne sig ikke saa lidt fra det rigtige. Dette lærer os — det er da nærmest den Moral, jeg har draget deraf —, at det er Uret overfor Statsbogholderiet at forlange af det, at det skal udlevere Tal til offentlig Benyttelse, før de kan leveres korrekt. Statsbogholderiet sidder ikke inde med alle disse Tal; det maa bogstavelig talt hente dem Hundreder af Steder fra. Dette gælder, selv om man paa vedkommende Tidspunkt kun er 2½ Maaned fra Statsregnskabets endelige Afslutning. Finansielt set hviler Opgørelsen paa Antagelser og Skøn fra hundrede forskellige Steder, og Tallene kan kun være i højeste Grad omtrentlige og vil i de allerfleste Tilfælde vise sig at staa ret langt fra det endelige Resultat. Derfor bør man ikke give Oplysninger om saadanne Tal. Det er i alt Fald den Lære, jeg har hentet deraf, men det ærede Medlem, der har saa svært ved at tage ved Lære, synes altsaa, at man skal blive ved paa den Maade. Det mener jeg ikke.

Det ærede Medlem omtalte det fortræffelige Statsregnskab, jeg havde aflagt. Det var ogsaa meget glædeligt, at dette Statsregnskab gav Balance. Det ærede

Medlem ligesom adskillige socialdemokratiske Talere dvælede ved den overflødigste Kassebeholdning. Et saadant Regnskab, sagde det ærede Medlem Hr. Rode, aflægges man kun een Gang i sit Liv. En saadan Højde hæver man sig kun een Gang til som Finansminister. I en vis Forstand er dette rigtigt. Jeg siger ogsaa: forhaabentlig skal det aldrig mere times mig at aflægge et saadant Statsregnskab, det vil sige et Statsregnskab, som paa de ordinære Udgiftsparagraffer 8—25, uden at der endnu er løbet særlig store Udgifter paa vedrørende Sønderjylland, udviser en samlet Udgiftssum paa 532½ Mill. Kr. Jeg gentager: Jeg haaber ikke, det nogen Sinde mere skal falde i min Lod at aflægge et saadant Statsregnskab. Naar man fradrager de store ekstraordinære Udgifter til Sønderjylland, som vil falde paa dette Finansaar, har jeg den Overbevisning, at det næste Statsregnskab vil vise en betydelig mindre Udgiftsside. At der kunde findes Dækning for saa uhyre store Udgiftsbeløb, viser kun, at Indtægterne vældede saa overflødig rigt ind og langt rigere end ventet. Paa Finansloven i dens endelige Skikkelse, hvor ogsaa var optaget Finansministeriets Overlag over, hvad de ekstraordinære Skatter vilde bringe, viser Skatteparagrafferne en Indtægt af 413½ Mill. Kr.; paa Statsregnskabets Indtægtsside 575½ Mill. Kr. Det viser, at Statsindtægterne er gaaet saa langt, langt rigeligere ind, end man havde paaregnet. Kun ved en meget skrap ekstraordinær Beskatning og kun ved overordentlig gunstige Forhold, som gjorde, at Statsindtægterne gik saa overmaade rigeligt ind, kunde der skabes Dækning for et saa uhyre stort Udgiftsbeløb. Og hvad Kassebeholdningen angaar, har Tallet 352½ Mill. Kr. i høj Grad imponeret de Herrer, men der er ingen Grund til at lade sig imponere deraf, naar man erindrere, at der i dette Beløb er inkluderet saavel Genforeningslaanen som de vestindiske Millioner til et samlet Beløb af ca. 275 Mill. Kr., naar Kursen tages i Betragtning. De 275 Mill. Kr. af den 352½ Mill. Kr. store Kassebeholdning var Laanemidler, der skulde ligge disponible til Anvendelse ved de nødvendige ekstraordinære Udgifter, der fulgte af Sønderjyllands Generhvervelse. Laa de da disponible? Nej, det gjorde de som bekendt ikke. Jeg skal ikke paa ny citere de Tal, jeg har nævnt her først i Sommer og siden ved Forelæggelsen af Statslaansloven, men det vil vides, at det var meget langt fra, at